

● Tayyib Atmaca

Şubat Soğuşu

Birdenbire kaydı yer altımızdan
Çökecek zannettik gök üstümüze
Çoluk çocuk bir odaya toplandık
Beton kütürdedi biz dua ettik
Meğer ne uzunmuş doksan saniye

Yer sustu gök sustu ses sesi yedi
Çığlıklar geceyi yırttı durmadan
Sokaklar aniden arafa döndü
Herkes bir tarafa kaçışıyordu
Birbirine karışmıştı tüm yönler

Bir yandan anasız kuzu sesleri
Bir yanda analar son kez ağladı
Ortalık toz duman şubatsa soğuk
Evler sokakların üstüne göçtü
Herkes kendi telaşında boğuldu

Kimi rüya sandı kimisi hayal
İkisinin ötesinde bir andı
Göçüğün altında kalan kurtuldu
Yaşayanlar kuşlar gibi çırpınır
Yeniden hayata tutunmak için